

Welkom

Wij zijn bij elkaar in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen. Welkom op deze eerste zondag na Pasen. Deze zondag draagt ook de naam 'beloken Pasen', dat wil zeggen dat het paasoctaaf wordt afgesloten. De witte kleren die de dopelingen gedurende acht dagen droegen, worden uitgetrokken en vervangen door gewone kleren. Na Pasen, met zijn wonderlijke viering van de overwinning van leven over dood, herneemt het leven al heel gauw zijn gewone loop. Ook in de liturgie. Deze eerste zondag na het paasfeest laat zien dat het bouwwerk van geloof en liefde niet lang zonder scheuren blijft. Vandaag staat een ongelovige Thomas op die de vraag stelt naar de betrouwbaarheid van al datgene wat gezegd wordt over de overwinning van Jezus' leven over de dood. Het paasgeloof is breekbaar. Het is daarom goed dat wij in het begin van deze viering bidden om ontferming, opdat wij onszelf en anderen aanvaarden in de strijd om het goede te kiezen in ons gebroken bestaan.

Gebed

Heer van leven en dood, wij vragen U om versterking van ons geloof in de wisselvalligheden van het dagelijks bestaan. Geef kracht bij twijfel, geef moed bij onzekerheid. Versterk ons vertrouwen in de weg van Jezus die de Christus is, Uw zoon, onze broeder. Amen.

Handelingen 2:42-47

Johannes 20:19-31

Overweging

Het is als na een overrompelend trouwfeest waar het geluk van degenen die elkaar trouw beloven, over lijkt te slaan op alle gasten. Dat kan gebeuren bij een bruiloft, een gevoel van eenheid, de ervaring bij elkaar te horen en een weg van gemeenschap en vrede te gaan. Zo moet het ook wel geweest zijn bij de leerlingen van Jezus. Maar die eenheid werd al gauw heftig op de proef gesteld. We horen dat in de bijzondere gebeurtenissen waarvan het evangelie vandaag verslag doet. Leerlingen van Jezus hebben zichzelf opgesloten. Ze zijn bang voor medeburgers die het op hen gemunt hebben vanwege hun band met de gekruisigde Jezus. En plotseling is Hij in hun midden met de groet 'vrede voor jullie'. Hij blaast over hen en zegt 'van wie jullie de zonden vergeeft, hun zijn ze vergeven'. Een opmerkelijke uitspraak na alles wat gebeurde in die periode van bedreiging en angst met als toppunt de kruisiging van Jezus. Hij zegt: vergeef hun zonden; begin opnieuw. Hij ademt over zijn leerlingen. Het lijkt alsof God opnieuw aan het scheppen is. We lazen het in de paasnacht uit het boek Genesis. Daar staat: 'In den beginne blies God de mens de levensadem in de neus'. Hier maken de leerlingen een tweede schepping mee. Ze ontvangen nieuwe lucht en adem, de heilige Geest die hen de kracht geeft om te vergeven.

Vergeven speelt een belangrijke rol in het evangelie. We bidden het steeds opnieuw: 'vergeef ons onze schulden zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven. Dat is nogal wat, ver-geven. Het voorvoegsel 'ver' versterkt 'geven'. Je mag er zijn in de passieve vorm (wat jou gegeven is) en in de actieve vorm (wat je geeft aan anderen). Het lijkt dat de eerste christenen het geheim van deze versterkte vorm van 'geven' hebben waargemaakt. We hoorden dat in de eerste lezing: hoe hun gemeenschappelijk leven een uiting was van vrijgevigheid en respect, hoe ze samenleefden in blijdschap en eenvoud van hart. Het lijkt inderdaad alsof ze herschape zijn, alsof de adem van Jezus letterlijk over hen is gekomen en hen in staat heeft gesteld nieuwe mensen te worden.

Herinner u de tekst van de evangelielezing van vandaag. Twee keer zegt Jezus, daar op die plaats van onzekerheid en angst, 'vrede zij met jullie'. En hij bevestigt dat met zijn adem, hij geeft de levenskracht door die hemzelf bezielt.

Dit alles gebeurt terwijl een van de leerlingen, Thomas Dydimus, er niet bij is. Als hij weer bij zijn medeleerlingen komt, hoort hij hen zeggen: 'wij hebben de Heer gezien'. Maar Thomas gelooft hen niet. Hij zegt: als ik de sporen van de nagels in zijn handen en de wonde van de lanssteek in zijn zijde niet zie, zal ik niet geloven. Deze Thomas kiest het zekere voor het onzekere, hij kiest voor een empirisch bewijs boven het getuigenis van zijn medeleerlingen. Deze Thomas wordt ook Dydimus genoemd – dat betekent 'tweelingbroer'. Ik denk dat velen, onder wie ikzelf, deze Thomas wel willen zien als een

eigen tweelingbroer. Hij staat voor een geloof waarvan twijfel een onderdeel is.

Voor Thomas zou die twijfel kunnen worden opgelost als hij de gekruisigde, verwonde Jezus zou zien. Dat gebeurt acht dagen later wanneer de leerlingen weer bij elkaar zijn. Zoals toen, komt Jezus komt binnen met de groet 'vrede zij u'. Hij is daar niet als een triomferende overwinnaar. Tegen Thomas zegt hij dan: 'kom hier met je vinger en zie mijn handen. Kom hier met je hand en steek die in mijn gewonde zijde'. Thomas komt tot geloof als hij de wonden aanraakt. Geloof berust niet op praatjes en verzinsels. Zoals bij een bruiloft, gaat geloof pas leven door een gevoel van eenheid. Dat is de ervaring bij elkaar te horen als een gemeenschap van mensen die gewond zijn, die lijden en leven delen met elkaar.

Voorbede

Bidden wij dat ons geloof versterkt wordt
door herkenning van onze eigen kwetsbaarheid in gekwetste
medemensen.

Voor onze wereld in oorlog
Dat we niet onverschillig raken
maar alert blijven voor vrede om ons heen.

Dat we in ons denken en doen, in onze woorden en daden
de liefde van God zichtbaar maken in onze omgeving.

God, onze Vader,

Wij danken U dat U ons roept om uw liefde uit te dragen.

Schenk ons eenheid van hart en geest opdat wij getrouwe
getuigen zijn van Uw liefde.

Wij vragen U dat het aanraken van een gewonde naaste ons
geloof en onze liefde versterkt.

Door Jezus die gekruisigd is en verrezen. Amen.